

Burçak Bingöl | Mitos ve Ütopya | Mythos and Utopia

Burçak Bingöl

Mitos ve Ütopya | Mythos and Utopia

ZILBERMANGALLERY
I S T A N B U L | B E R L I N

Burçak Bingöl

Mitos ve Ütopya | Mythos and Utopia

Şubat/February 28 – Nisan/April 25, 2017

Önsöz ve Teşekkür

Mitos ve Ütopya, 7 yıl önce yerleştiğim İstanbul'da başlayan sanatsal sürecin son ayağı. O zaman Öngörülemeyen Dönüşüm (2011)'de ifade bulan bir ilişkilendirme ve bütünleşme ihtiyacı, zamanla, bir miras ve bir gelenekle nasıl hesaplaşılacağına dair soyut olduğu kadar malzemeye de dayalı somut bir denemeye dönüştü.

İstanbul'a yerleşmeden önce gerçekleştirdiğim solo sergiler *Syste-Matic* (New York, 2006), *Ankara 3+1* (Ankara, 2007), *Attention! Fragile* (Ankara, 2008) ve *Feeling the Blanks* (New York, 2009), seramik malzemenin engin ve çetin dünyasında kendime has bir dil inşa etmek olduğu kadar, fikrîsel katmanında ev kavramını sorguladığım sergiler; yalnızlık hissini olmadığı, yaşamın zahmetsizce aktığı bir yer arayışı... İstanbul'un her gün yürüdüğüm eski sokakları, bedenimi ileri taşıırken, İstanbullulara artık görünmez olmuş eski zaman kalıntıları zihnimi zamanda geriye taşımaya başladı. Burada olmuş olana dair heyecan verici tarihsel bir ilgi ve öğrenme sürecini başlattı. Mitos ve Ütopya, olduğum yere ve kullandığım malzemeye, tıpkı *Öngörülemeyen Dönüşüm*'deki gibi baktığım bir sergi. Bu sefer bakışın mesafesinin ve odağının sürekli değiştiği, parçaların yer yer çözülüp yer yer birleştiği, bir bütünlüğe ulaşmaya çalışmayan denemelere dönüştü; bakını da içine alan bir ilişki ağıyla görecelik ve akışkanlık kazandı.

Uzun süredir yapım aşamasında olan *Mitos ve Ütopya*'yı en iyi anlatan seçkinin bu olduğundan emin değilim. Ama belki de - sevgili Ekrem Işın'ın Tanpınar'dan alıntılardığı gibi - "hamlesi yarı yolda kalmış"lığıyla, farklı zamanları aynı anda yaşayabilen bu kente ve topluma iyi eşlik edebilir.

Bu serginin gerçekleşmesinde katkı ve yardımları olan pek çok kişi var. En başta serginin adını aldığı ilham verici *İstanbul'da Gündelik Hayat* kitabıyla, içinde yaşadığım kente ve topluma bakışımı yeniden şekillendirdiği ve beni kırmayıp kaleme aldığı yazısı için sayın Ekrem Işın'a; her projede olduğu gibi bu serüvende de bana bir sanatçı olarak inancı, desteği ve yerinde önerileri için galericim Moiz Zilberman'a; sıkışık programında vakit ayırıp, üretimimi ustalıkla kelimelere dökerek bu katalogun metnini yazan sevgili Kevin Jones'a; doğru soruları ve yönlendirmeleriyle projeye verdiği küratöryel katkısı için Naz Cuguoğlu'na; galerideki varlıklarıyla ve her ihtiyaç duyduğumda yaptıkları içten yardımlarla Zilberman Gallery-İstanbul'un pek kıymetli çalışanları Serhat Cacekli, Müjde Potas, Deniz Can, Eren Kondul, Fatih Aydın, Fatoş Kaptıkaçtı ve stajyerlere; çalışmaların üretimine olan katkı ve yardımlarıyla Gorbon Seramik'e, tiki tasarımcısı Şenay Şahin'e, metal ustası Yavuz Yılmaz'a ve atölye asistanlarım Ayşe Aydoğdu ve Bermal Söğüt'e; tercüme önerileri için Zeynep Beler ve Sezgin Aleçakır'a; her zamanki destek ve özenleri için sevgili ailem Şaziye ve Şenel Bingöl'e; etkileyici grafik tasarımları, özverisi ve rahatlatan işbirliğiyle ağabeyim Bülent Bingöl'e; bir sanatçının üretim süreçlerinin en stresli anlarındaki anlayışı, koşulsuz desteği ve iyi ki hayatımın bir parçası olduğu için sevgilim, en iyi arkadaşım Yiğit Vatandaş'a içten minnet ve teşekkürlerimi sunarım.

Sağolun, varolun.

Burçak Bingöl
İstanbul 2017

Preface and Thanks

Mythos and Utopia is the last step of the artistic process that started when I moved into Istanbul seven years ago. An intrinsic need to associate and integrate (myself) which then found an expression in Unforeseen Transformation (2011) turned - in time - into an abstract attempt on how to come to terms with a heritage and a tradition as well as into a tangible study based on the material.

The solo exhibitions I had performed before moving to Istanbul, Syste-Matic (New York, 2006), Ankara 3+1 (Ankara, 2007), Attention! Fragile (Ankara, 2008) and Feeling the Blanks (New York, 2009) are projects where I constructed a peculiar language in the vast and challenging world of ceramic materials while concurrently questioning the concept of “home” on an intellectual layer of ceramics. Looking for that right place where life flows effortlessly without feeling wrong... While the old streets of Istanbul where I strolled everyday moved my body forward, the ancient remains of time that have then become invisible to Istanbulites started moving my mind back in time. It sprouted a historical interest and learning process on what had taken place here. Mythos and Utopia is an exhibition in which I view where I am and the material I use just as I did in Unforeseen Transformation. With continuously changing distance and focus of the viewpoint, this time, it has turned into pieces that in parts disintegrate and in parts integrate yet do not pursue wholeness. With a network of relationships that includes also the viewer, it has attained relativity and fluidity.

I am not sure whether this selection communicates the most out of Mythos and Utopia which has long been under construction. But perhaps - as Ekrem Işın has excerpted from Tanpınar - with its “action interrupted half-way through”, it could accompany this city and society - able to experience different timelines concurrently - well.

There are many people who have contributed to and helped in achieving this exhibition. I would like to acknowledge my sincere gratitude and thanks to; first of all, dear Ekrem Işın, for remolding - through his inspiring book “Everyday Life in Istanbul” after which this exhibition has been named - my outlook at the city and the society I live in and for the spectacle text he has kindly written, not refusing my request; my beloved gallerist Moiz Zilberman for the support, value and valid suggestions he has provided to me as an artist in this adventure as well; dear Kevin Jones who spared time despite a tight schedule and put my production, most skillfully, into words by writing the catalogue text; Naz Çuguoğlu for her curatorial support to the project with her right questions and guiding; the most precious personnel of Zilberman Gallery- İstanbul, Serhat Cacekli, Müjde Potas, Deniz Can, Eren Kondul, Fatih Aydın, Fatoş Kaptıkaçtı and the interns for their presence in the gallery and the sincere help they provide whenever I need it; Gobon Seramik, jewelry designer Şenay Şahin, metalsmith Yavuz Yılmaz and my workshop assistants Ayşe Aydoğdu and Bermal Söğüt, for their help and support during the production of the works; Zeynep Beler and Sezgin Aleçakır for their translation suggestions; my dear family Şaziye and Şenel Bingöl for the support and care they provide every time; my brother Bülent Bingöl for his graphics designs, commitment and his comforting collaboration; my lover and my best friend Yiğit Vatandaş for his unceasing understanding, help, unconditional support during the most strenuous and stressful moments of an artist’s production process and for fortunately being a part of my life. Thank you.

Burçak Bingöl
İstanbul 2017

Hayalkırığı II / Broken II, 2013

Seramik, ahşap / Ceramic, wood, 73x73x9 cm

Metropolitan Sanat Müzesi Daimi Koleksiyonu New York

The Permanent Collection of The Metropolitan Museum of Arts New York

Mitos ve Ütopya: **Bir Kavram Çiftinin Sarmal Gerçekliği**

Hafif bir dokunuş, belli belirsiz bir fısıltı ya da ilk hareketi başlatacak o tanımlanması güç titreşimle birlikte yola koyulan mitlerin kervanı. Nereden gelip nereye gidiyorlar; pek belli değil, ama bizi de çıktıkları yolculuğa davet ettikleri kesin. Rengârenk giysiler içinde, kulağımıza tuhaf gelen, unutulmuş bir dilin yabanıl dünyasında kurdukları imgeleri üzerimize saçarak gözden kayboluyorlar. Geride bıraktıkları, merakın kıskırttığı, tanımlanması güç bir cazibe.

Mitlerin gösteriye dönüşmüş bu yolculuğu, Doğu-Batı fay hattı üzerinde iki yüzyıldır ayakta durmaya çalışan, eklem yerleri her ân dağılabilecekmiş gibi çatırdayan bir toplumun insanlarına yabancı değil. Ütopyanın tavan aralarına, sandık odalarına, merdiven altlarına süpürdüğü mitostan kalma geleneksel miras, ara sıra da olsa, gizlendiği kuytu köşelerden çıkarak ortalıkta geziniyor; bazan utangaç, bazan tehditkâr. Şunu unutmayalım; üzerinde bir yaşam alanı kurmaya çalıştığımız kültürel fay hattı her harekete geçtiğinde, Tanpınar'ın deyişiyle “hamlesi yarı yolda kalmış” yaşam deneyimleri, mitos ve ütopyanın birlikte yaşadıkları çöplükte buluşuyorlar

Yeryüzü atlasında mitos, Doğu'yu, ütopya da Batı'yı temsil ediyor; değerler dünyasında ise Doğu, mitosun gölgesine sığınmış, ütopya da yüzünü Batı'nın güneşine dönmüş. Yine de ikisi arasındaki sınırı bu denli kesin belirlemek güç; çünkü mitos ütopyanın geleceği, ütopya da mitosun geçmişi içinde yollarına devam ediyorlar. Bu çift yönlü geçişgenlik bizim kimliğimize kazınmış, miras hânemize yazılmıştır.

Mitos, insana ait ruh hâlini çağrıştırıyor, ütopya ise daha çok rasyonel bir düzenenin ilkeler bütünü; biri dionizosçu, diğeri apolloncu iki kutbun bize yaşattığı tragedya bu. Burçak Bingöl, maddeye şekil verirken bu tragedyaya ironi katıyor; yarım kalmış hamlelerin, ayrıksı formların, birbirini hem tamamlayan hem reddeden çelişkilerini yansıtıyor. Mitosun içinde ütopyanın, ütopyanın içinde de mitosun ayak izlerini takip ederek gizemli bir kılavuzun eşliğinde hayatımızın içinde dolaşıyoruz.

Ekrem Işın

Mythos and Utopia: **The Spiraling Reality of a Pair of Phenomena**

A caravan of myths embarking on a journey with a light touch, a faint whisper or an elusive vibration triggering the first motion. It's not clear whence they come or where they go, but they certainly invite us to join them on this journey. Enrobed in colorful clothes, they vanish into thin air, spilling on us images they have created in the wild world of a forgotten, strange-sounding language. What they leave behind is a puzzling fascination charm aroused by curiosity.

This journey of myths that has transformed into a spectacle is not unfamiliar to people of a society who have been struggling - for two hundred years - to keep on their feet living on the east-west fault line with joints cracking as if about to shatter at any moment. Swept by utopia into attics, storage rooms or under the stairs, mythos' traditional heritage, though occasionally, emerges from its hideout and roams around; sometimes shyly, other times menacingly. Let's not forget: every time the cultural fault line on which we attempt to establish our habitat becomes active, life experiences "interrupted halfway through" (as Tanpınar used to say) meet each other in the dump site cohabited by mythos and utopia.

On the atlas of the world, mythos represents the East and utopia represents the West; yet in the world of values, the East seeks refuge in the shadow of mythos whereas utopia turns its face towards the Western sun. Still it's hard to draw such a sharp line between the two, because mythos carries on its path within the future of utopia, and utopia proceeds within the past of mythos. This two-way transitivity has been engraved into our identity; it's turned into a heritage.

Mythos evokes a human state of mind, while utopia rather evokes the body of principles of a rational order; it's a tragedy perpetuated on us by two poles, one Dionysian, the other Apollonian. While forming the material, Burçak Bingöl adds irony to this tragedy; she conveys the conflicts - both complementing and opposing each other - of interrupted attempts and anomalous/unusual forms. We follow the footsteps of utopia within mythos and of mythos within utopia; roaming around in our lives, accompanied by a mysterious guide.

Ekrem Işın

Geçici Geçirgen / Temporary Permeable, 2016
Mekana özgü yerleştirme; seramik, duvar kağıdı, 290x180 cm (detay/detail)

Hasbahçe, 2017

Mekana has yerleştirme / *Site-specific Installation*, Kuru çiçek, kil, metal / *Dried flowers, clay, metal*

Tabii Olanla Ahenk İçinde / Rooted Matters, 2016
 Seramik / Ceramics, 37x33x41 cm
 Özel Koleksiyon - Brüksel / Private collection - Brussels

***Mitos ve Ütopya:* Öylesine Aşına, Öylesine Yabancı Bir Geçmiş**

İlk hissiyat, şehrin parçalarını bir araya getirmektir. Sanatçı, sessizce, rüyadaki bir ruh gibi sokaklarında süzülerek, kentsel akıntıdan alıntılacağı objeleri ve imgeleri gün yüzüne çıkardı. Onları, kesin ve tereddütlü, tanımlanan ancak geri planda, kırılabilir ve korkusuzca var olabildikleri kabinesine yerleştirdi. En sonunda, bu kabine, *flâneur*'ün kendisini de içine aldı: bir araya toplanan parçalar bir bütün haline gelerek, onun kişisel serüveninin prizması aracılığıyla görünür oldu.

Sonraki hissiyat, parçalarına ayrılmış bir kimliği araştırmaktır. Batı endüstrisine karşı Osmanlı mirası: yaratmanın doğasını sorgulatan, bu gerilimdir. *Seyir* (2014) için, Bingöl bir kamyonun ön cephesinin kalıbını aldı; seramik parçaları birbirinden ayırarak ve yeniden bir araya getirerek, geleneksel motiflerle bezeli bir kamyon yüzünü yeniden oluşturdu. Burada, sanatçı, seramikten balonlar eklenmiş valfleri, bujileri ve kadife ile kaplanmış yayları kullanarak, onun ziyadesiyle eleştiri niteliğinde olan jestini dışarı vuran mekanik aksamdan oluşan bir yerleştirme üzerine hüküm süren tarafsız bir tahlilci ve orkestratöre dönüştü.

Şimdi ise, hissiyat İstanbul'un geçmişteki vââdini, geleceğe dair temennisini, yaratıcılığını ve yaman maddeselliğini kucaklamak. Burada bir tarafsızlık yok. Bu son bölüm, Galata'da gece yarısı yürüyüşlerinden, yığılı yıkıntıları gözetlemekten, terk edilmiş zamanın çatlakları arasında sezdirmeden yayılan ufacık yabancı otların tadını çıkartmaktan arta kalan tortudan şekillendirilmiş. Kolektif hafızanın çekmecelerini ve dolaplarını sürekli karıştırarak, özenle ürettiği durağan form ve çiçekleriyle etrafa yayılmış.

“Ben hiçbir şeyi yaratmadım” diye açıkladı Bingöl, muzipçe. “Hali hazırda orada olanı yeniden şekillendirdim.”

Yeniden şekillendirme, Bingöl'ün ellerinde çok masum bir terime dönüşüyor sanki

Nadireler Kabinesi ve *Araba Sevdası* başlıklı sergilerine de rehberlik eden benzer hissiyatlarla harekete geçen Bingöl, geçmişle mücadele ediyor. Geçmişle kucaklaşmanın bir yolu coşkulu; iki zamanın, iki görüntünün neredeyse nostaljik bir biçimde üst üste konulmasından zevk alan bir yaklaşım; kıymeti takdir edilmiş geçmişin ve gündelik şimdiki zamanın üst üste pozlanmış bir fotoğrafı. Diğer yaklaşım ise ciddiye almamaya varan tonu ile tasdiklenmiş. Geçmiş, güncel şekillendirmemiz ile hiç ilgisi olmayan, inatla kalan ancak istenmeyen, konu dışı bir malzeme gibi dış sınıra sürgün edilmiş.

Bingöl'ün “yeniden şekillendirme”si tam da geçmişe olan bu iki bakışın dayanak noktasında. O,

kolektif bilincin potasına dalıyor ve elinde kaplarla tekrar yüzeye çıkıyor. Kullandığı ihmal edilmiş, gözden kaçmış biçimler gizlemeyi, örtmeyi gereksiz kılacak kadar sıradan ve basmakalıp. Tıpkı Avusturyalı yazar Robert Musil'in, anıtları fark edilemez, "bakışı iten bir şeyle kaplanmış" olarak tanımladığı şekilde: onlar görünmezler. Bu biçimleri hatırlatmak, onları önemsizliğe iten aynı izleyicinin önüne koymak, yeniden şekillendirmenin zaten oldukça radikal bir yolu.

Fakat devam ediyor. Yeniden şekillendirme aynı zamanda bir derece yıkımı da içerisinde barındırıyor. Ve yeniden yaratımı. Bu Zilberman üçlemesinin önceki bölümleri nasıl ki parçaların bir araya getirilip, yeniden düzenlenmesine dikkat çektiyse, *Mitos ve Ütopya* da kırma eylemi üzerinde ısrar ediyor. Eğer, daha öncesinde, bütünü övmemiz istendiyse; şimdi bir eksik olma, parçalılık hali ile yüzleştirilmekteyiz. Bu da, hatalar ve soyutlamalar yönünden zengin bir alan.

Düş (2017) sıradan, "bakış-savan" bir Osmanlı kabı. Parçalanmış. Burada önemliymiş gibi görünen kırma eyleminin kendisi, yaratmanın madalyonun diğer yüzündeki karanlık karşılığı olarak yıkım, değil aslında; daha ziyade kırmanın getirdiği yarıklar ve çatlaklar. Bu yüzeyler aynı anda maddesel ve zamansal: onlar, bir anın meyveleri, zamana bağlı kap kırma hareketinin ötesinde var olmayan ve hayal edilemeyen. Bununla birlikte, bu yüzeyler, başka bir üslubun üzerlerine boca edildiği, tanımlanmış yeni alanlar. Onlar yüzlere dönüşen yaralar. Tesadüfi iken, anlam taşıyan hale geliyorlar.

Yüzeyler yeni detayları barındırıyor. Bu çatlakların üzerindeki çiçek motifleri de sürekli ölçek değiştiriyor: bazen, yakın plan taç yaprakları; diğer zamanlarda ise kıvranan bütün gövdeler ve tepesi bükülü tomurcuklar. Fakat çiçekler daima aynı. Üstelik, motifleri elde etmek için dijital hale getirilmiş gerçek çiçekler de sergide hazır bulunuyor; hünerli bir işin ortaya konulduğu büyük gösterinin, kültürel geçmiş tarafından tam olarak ne kadar üsluplaştırıldığını, kıvranarak değerlendiren tanıkları gibi.

Benzer bir şekilde, *Köklü Gelenek* (2017) de zamansal; fakat maddenin doğasını sorguluyor. Kap, kendisini malzemenin sınırlamalarından kurtarabiliyor mu? Yoksa, kil yığını, içinde zaten yavaşça şekillenmekte olan kıpır kıpır bir ifadeyi nihayet serbest mi bırakıyor? Kendi yordamıyla, dondurulmuş görüntüdeki an, yapma eylemini sorunsallaştıran bir anlatı döküyor ortaya.

Yakın Temas (2017), süreci incelemenin peşindedir; tutarsız, aykırı parçaları birleştiren bir nevi yapıstırıcı sırlamaya çeker dikkati. Kırılışı, eklenen kırık parça, pütürlü ve keskin kenarlarında motifler taşır. "Kaza" görünüşe göre kasıtlı olarak ideal olana yapışmaktadır. Kazılarda topraktan çıkarılmış olan ve arkeolojik teşhirlerde baştaçı edilen benzer formları hatırlatarak, parça, geçmişe dair bir kurguyu daha taklit eder; geçmişte çevrede, sınırdaki durgunluğundan birden hızlıca çekip çıkartarak sahne ışıklarının altına yükseltir.

Herhangi bir arkeolojik müzeye yapılacak bir ziyaretin doğrulayacağı gibi, seramikler dayanıklı malzemelerdir. Fırınlandığında, malzeme ebedileşir. Bununla birlikte, fırınlanmadığında, oldukça korunmasızdır. Çağdaş sanat tarafından büyük ölçüde ihmal edilmiş olsa da, kil, Bingöl'ün zaman üzerine olan söylemini mükemmel bir şekilde desteklemektedir. Mekana has, *Yaşanacak Altın Çağların Sonuncusu* (2017) başlıklı çalışmada, kil, zayıfça duvara yapışır. Topkapı Sarayı'ndan alınmış motifler belli belirsiz, zayıf görünürler; sanki tüm o başlangıçtaki anlamların devletsi gücü, fark edilmeden duvardan kayabilecektir. Burada mesaj güçlü, jest ise olağanüstüdür.

Tedirginlik bu çalışmaların arasında adeta kıvrılarak dolanmaktadır. Malzemenin kendisi bir iradeye sahipmiş ve sanki başka bir şey olmak için çabalıyormuş gibi görünmektedir. Yeni bir soyutlama damarı, özellikle *Taklidi Güç Olan, Tenimize Yapışmadan ve İçimize Yerleşmeden Yanaşmayan İki Uç* (2016) gibi bir çalışmada, malzemenin yaratıcının kendisi gibi davranmasını ön plana koyar: sanatçı iç parçanın kendini kopararak sökmesine müsaade eder, sonra onu kısmen sırlayarak çiçek çıkartmalarıyla dekorlar. Yaratıcı eylem, malzemenin rastgele eylemi tarafından sorunsallaştırılmaktadır; ortaya çıkan çalışma, şekilsizlik üzerinde dönmektedir. "Tanımlayamayacağımız formlara nasıl bir anlam yükleyebiliriz?" diye soruyor gibi görünmektedir sanatçı.

İstanbul şehrine sabitlenen *Mitos ve Ütopya*, tıpkı *Araba Sevdası*'nda modern Türk kimliği üzerinde olduğu gibi, merkezi bir gerilimin altında kendini gözler önüne seriyor. Mitos onun geçmişi, Ütopya'nın geleceğinin uyum içindeki karşıtıdır: Mitos "burada"dır, Ütopya başka yerde; Mitos yaşanmış olandır, Ütopya ise vâât edilen. Mitos kökenini tanımlar, Ütopya arzu edilen bir kaderi. Bingöl'ün önceki çalışmaları, özellikle 2011'deki *Öngörülemeyen Dönüşüm* başlıklı serisi, yabancılaşma, ait olma sertiveninde dolaşan öz, fikrini araştırmıştır. Bu melez İstanbul bağlamında (keza, sanatçı için, Mitos ve Ütopya, birbirini tamamlayarak dengeli bir bütün oluştururlar), sanatçı yabancılaşma kavramını o kadar çok kurcalamıştır ki, sorgulaması onu, belki de tuhaf bir şekilde, tam da geleneğin kucağına itmiştir. Bugün, malzemenin kendi geçmişinin içine bakmakta ve o geleneği yeniden düzenleyerek, kararlılıkla yeni bir şeyler söylemektedir. Seramik bize hem yabancı, hem de aşınadır, turistik hediyelik eşya stantlarından, kadim topraktan fıskıran tarif edilmesi zor eserlere kadar. Bingöl'ün "yeniden düzenleme"si, evi olarak benimsediği İstanbul ile ve onun yaratıcı mirasıyla yakınlığını afsunlamıştır. Galata'da bir sokaktaki arnavut kaldırımının kille izlerinin çıkarıldığı *Hafıza Muhafaza* (2016), onun şehirle olan bu duygu ortaklığı için nihai bir ahit niteliğindedir. İçine çekilip özümşenerek oluşan bu kentsel doku, geçmiş ve geleceği şiirsel bir biçimde kavrayan, tam anlamıyla gerçek bir bağlantıdır.

Bu sergi son bölüm olabilir ancak daha pek çok hikaye ortaya çıkmayı bekliyor.

Kevin Jones

Hayalkırığı III / Broken III, 2013
Seramik, ahşap / Ceramic, wood, 73x73x9 cm
Özel Koleksiyon / Private collection - İstanbul

Mythos and Utopia: A Past So Familiar, So Foreign

The final chapter is the most intimate.

The first impulse was to gather the fragments of the city. Silently, spirited through the dreamtime streets, the artist unearthed objects—and images—excerpted from the urban stream. She placed them in her cabinet, where they were at once certain and hesitant, recognized yet receding, fragile and unafraid. Ultimately, the cabinet held the *flâneur* herself—the assembled pieces became whole, seen through the prism of her personal quest.

The next was to explore a fragmented identity. Western industry vs Ottoman heritage—from this tension sprang an interrogation of the nature of creation. For *Cruise* (2014), Bingöl molded a truck façade, fragmented and reunited the ceramic pieces in a reconstituted truck-front adorned by traditional motifs. Here, the artist was a detached analyst and orchestrator, reigning over the constellation of ceramic-bulb-appendaged spark plugs, valves and velvet-clad springs—the mechanics manifesting her highly critical gesture.

Now, the impulse is to embrace—Istanbul, its past promise, its future wish, its creativity and its very materiality. There is no detachment here. This final chapter is fashioned from the residue of midnight walks through Galata, peering at the heaped ruins, savoring the tiny weeds that creep through the cracks of abandoned time. It is crafted from the constant rummaging through the drawers and cupboards of collective memory, spilling out its lingering forms and flowers.

“I have not created anything,” divulged Bingöl, slyly. “I have only reconfigured what was already there.”

Reconfiguration is perhaps too innocent a term in Bingöl’s hands.

Propelled by similar impulses guiding *Cabinet of Curiosities* and *A Carriage Affair*, she wrestles with the past. One embrace of the past is enthusiastic, reveling in the quasi-nostalgic superimposition of two times, two images—a double exposure of the valorized past and the quotidian present. The other approach is vetted to the point of being dismissive. The past is relegated to the periphery, like some inconsequential material with no relevance to our current configuration—persistent yet unwanted.

Bingöl’s “reconfiguration” is at the fulcrum of these two glances at the past. She dives into the pot of collective consciousness and resurfaces with vessels. Ignored, overlooked, the shapes she uses are so commonplace as to be obscured. They are invisible the way Austrian writer Robert Musil described monuments as being imperceptible, “impregnated with something that repels the gaze.”

Recalling these shapes—putting them in front of the very audience that has relegated them to insignificance—is itself a radical breed of reconfiguration.

But it goes on. Reconfiguration also involves a degree of destruction. And re-creation. If previous chapters of this Zilberman trilogy spotlighted how fragments were gathered and then reconstructed, *Mythos and Utopia* insists on the act of breakage. If, before, we were asked to celebrate the whole, now we are confronted with a sense of incompleteness, of partiality. This is a realm where mistakes and abstractions abound.

Falling Into (2017) is the commonplace, “gaze-repelling” Ottoman vessel, shattered. What seems to matter here is not the breakage itself—destruction as some dark flipside to creation—but rather the crevices and the cracks that the breakage has yielded. These surfaces are at once material and temporal: they are the fruit of a moment, in-existent and inconceivable beyond the time-bound gesture of breaking the vessel; yet they are newly appropriated spaces onto which another styling unfurls. They are wounds that become faces. From accidental, they become carriers of meaning.

The surfaces harbor new details. The floral motifs on these cracks are themselves constantly shifting scale—sometimes they are close-ups of petals; other times, all writhing stems and nodding buds. But they are always the same flowers. The real ones—digitized to create the motifs—are even present in the show, like withering witnesses to the spectacle of artifice, assessing just how they have become stylized by the cultural past.

Similarly, *Rooted Matters* (2016) is temporal, yet questions the nature of material. Is the vessel freeing itself from its material constraints? Or is the clay clump finally liberating a restless expression that was slowly forming within? In its own way, the freeze-framed moment casts a narrative that problematizes the act of making.

Contact (2017) pursues this exploration of process, calling attention to the glue-like glazing that binds wayward pieces together. Its breakage—the appended shard—bears motifs on its craggy edges. The “accident” adheres seemingly willfully to the ideal. Recalling such shapes unearthed in digs and throning in archaeological displays, the piece mimics yet another construct of the past, yanking it out of its peripheral doldrums and hoisting into the limelight.

As a visit to any archaeological museum will confirm, ceramics endure. When fired, the material becomes timeless. Yet unfired, it is highly vulnerable. Largely neglected by contemporary art, clay nonetheless plays perfectly into Bingöl’s discourse on time. In the site-specific *The Last of the Golden Ages to be Lived* (2017), clay clings to the wall in a feeble embrace. The motifs, from the Topkapi Palace, seem tenuous, as if all the stately power of those initial meanings could glide off the wall unnoticed. The message is powerful, the gesture sublime.

Restlessness courses through these works. The material itself seems to have a will, as if it is striving to be something else. A new vein of abstraction, particularly in a work like *Settling Deep Within* (2016), foregrounds this shift to material-as-creator: the artist let the inner piece detach itself, then partially glazed it with the decals of the flower petals. The creative act is problematized by the random action of the material; the resulting work hinges on formlessness. What meaning, the artist seems to ask, can we give to forms we cannot define?

Mythos and Utopia unfolds under a central tension, much like the one that racked the modern Turkish identity in *A Carriage Affair*, yet specifically fixed on the city of Istanbul. Mythos is its past, a counterpoint to Utopia’s future: Mythos is “here,” Utopia elsewhere; Mythos is the lived, Utopia the promise; Mythos defines its origin, Utopia a desired destiny. Bingöl’s past work has explored the idea of alienation—the wandering self on a quest to belong—most notably in the 2012 series *Unforeseen Transformation*. Within the context of this hybrid Istanbul (for the artist, Mythos and Utopia complement each other to form a balanced whole), she has dug so deeply into alienation that her interrogation has landed her, oddly perhaps, in the lap of tradition. Today she gazes into the past of the material itself, and resolutely says something new by reconfiguring that tradition. Ceramics are both foreign and familiar—the stuff of tourist stands, the elusive artifact sprung from immemorial ground. Bingöl’s “reconfiguration” has conjured an intimacy with Istanbul, her new home, and its creative legacy. The ultimate testament to her communion with the city is *Ground Memory* (2016): a clay impression of the cobblestones in a Galata street. It is a literal connection—imbibing, absorbing the urban fabric in a poetic embrace of past and present.

This may be the final chapter. But there are many tales still to unfold.

Kevin Jones

Diger Yarı / Other Half, 2017
Seramik / Ceramics, 19x11x7cm - 19x12x5 cm

başka hiçbir kusurunu bulamadı. Bu kusur ise takdim olunacak zatın alafrangalığına göre mükemmeliyete delâlet edecek bir hâl [*mükemmelliğin kanıtı olacak bir durum*] idi. İşte müsvedde bu suretle hazırlandıktan sonra hüsn-i muvaffakiyet emaratından [*başarısının göstergelerinden*] olan mahzuziyetler, beşâşetler asarından [*haz ve sevinç eseri*] olmak üzere beyefendi kâh ıslık çalarak, kâh ağzından “lele lele lele lele lele lele lele” diye mühmel lâfızlar [*anlamsız sözler*] çıkararak *Bel Elen* havalarını terennümüle [*söyleyerek*] odanın içinde dolaşmaya başladı. Nihayet yazıhanesini açtı. Kenarı yıldızlı, bir ucuna goncalı pembe bir gül resmolunmuş, misk gibi kokar bir kâğıt, bir de zarf çıkarıldı. Müsveddeyi kemal-i itina ile [*tam bir dikkatle*] bu kâğıda nakletti. O zaman bu mektuba bir güzel *poezi*⁽¹³²⁾ veya bir *kuple*⁽¹³³⁾ leffetmeyi [*eklemeyi*] düşündü. *Sökreter de zaman*’ı karıştırırken gözüne ilişen şiirlerden bazılarını tekrar okudu. İçlerinden bir tanesini pek beğendi. Bu şiir ismi bilinmeyen bir kadın için yapılmış üç *kuple*’den ibaret bir *şanson*⁽¹³⁴⁾ idi. Bihruz Bey ismini henüz haber alamadığı maşukasına bu şiiri takdim etmekte hüsn-i muvafakat [*uygunluk*] düşündü. Lâkin bunu aynen yazmayı –şayet bilinir diye– istemedi. *An ver*⁽¹³⁵⁾ tercüme-ye Türkçe’nin müsaadesizliğini [*yetersizliğini*], *an proz*⁽¹³⁶⁾ tercümede ise bir letafet [*güzellik*] olamayacağını mülâhaza etti [*düşündü*]. Mamafih *kuplenin* içindeki o güzel fikirlerin, o nazik hislerin Türkçe’ye çevrilmişî nasıl olacağını anlamak için şu suretle tercüme ediverdi:

“Gül tesmiye ederim [*adlandırırım*]
O müennese [*kadına*] ki benim aklımı bulandırır.
Eğer kelime şeyi resmetmeye borçlu ise
O müennesin [*kadının*] bu dilber ismi almaya hakkı vardır,
Bir gül gibi.

(132) poésie: şiir.

(133) couplet: kıt’a, dörtlük.

(134) chanson: şarkı.

(135) en vers: manzum olarak.

(136) en prose: nesir olarak.

Eğer Kelime Şeyi Resmetmeye Borçlu ise / *If the Word Must Represent The Thing*, 2017
Yerleştirme; kuru gül, kil, seramik, arşivsel dijital baskı / *Installation; dried rose, clay, ceramics, archival digital print*

Yaşanacak Altın Çağların Sonuncusu / *The Last Of The Golden Ages To Be Lived*, 2017 (ayrıntı/detail)

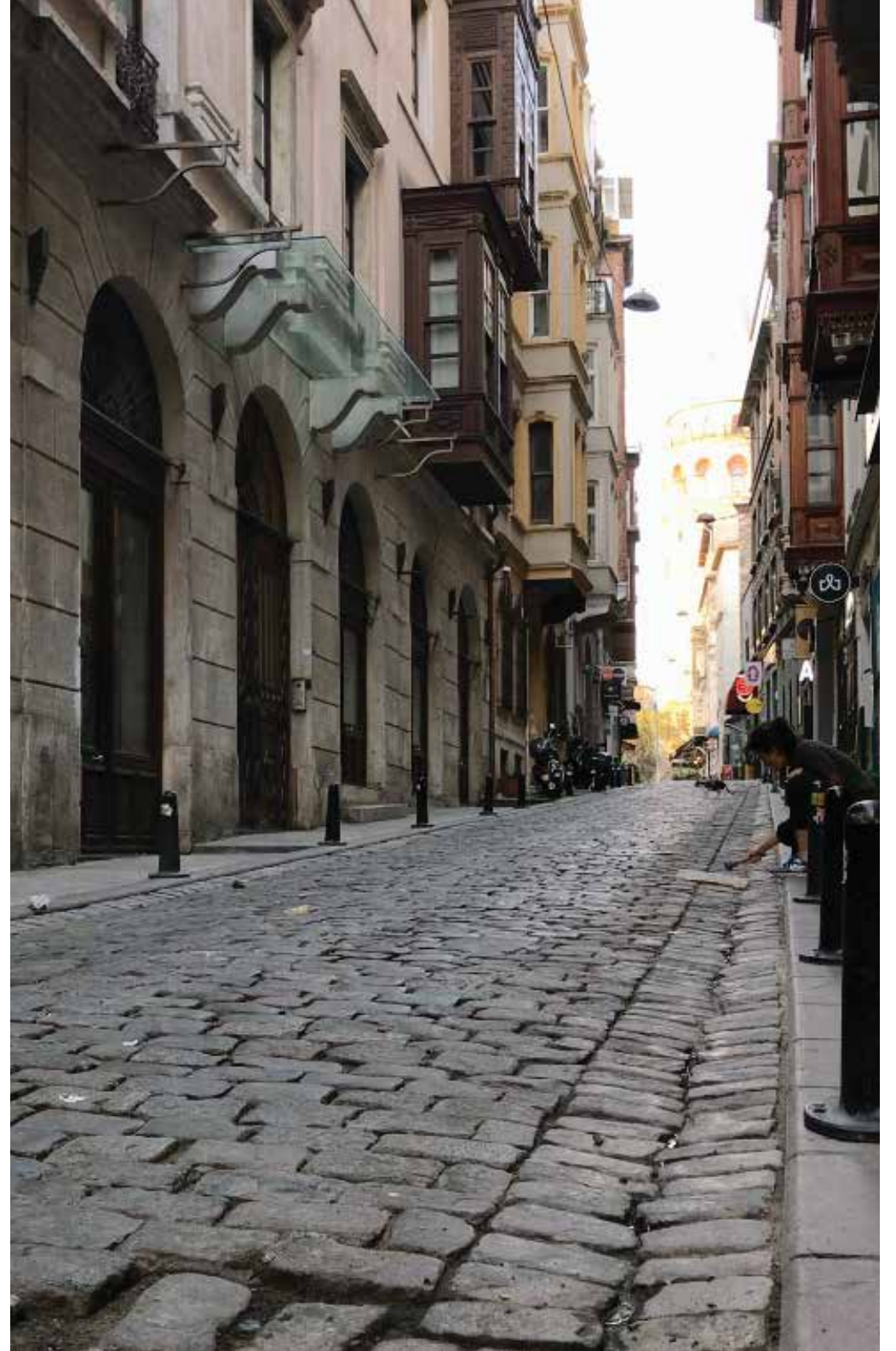
Yaşanacak Altın Çağların Sonuncusu / The Last Of The Golden Ages To Be Lived, 2017
Mekana özgü kil uygulama / Site-specific clay application, Değişken ebatlar / Variable sizes

Halita / Composite, 2016
Elyapımı kağıt üzerine suluboya / Watercolor on handmade paper, 30 x 30 cm

Hafıza-Muhafaza / *Ground Memory*, 2016, (ayrıntı/detail)

Hafıza-Muhafaza / *Ground Memory*, 2016
Video, Süre / Duration: 2:35" Ed. 5+2 A.P.

Hafiza-Muhafaza / *Ground Memory*, 2016
Seramik / *Ceramics*, 54x42x7 cm

Köklü Gelenek / Rooted, 2017
Seramik / Ceramics, 30x28x39 cm

ayrıntı/detail

Hafıza Parçaları / *Re-collection*, 2016
Seramik / *Ceramics*, 5 parça / *5 pieces*, 55x8x31,5cm

Taklidi Güç Olan, Tenimize Yapışmadan ve İçimize Yerleşmeden Yanaşmayan İki Uç / *Settling Deep Within*, 2016
Seramik / *Ceramics*, 30x30x9 cm

Yakın Temas / Contact, 2017
Seramik / Ceramics, 34x16x13 cm

ayrıntı/detail

Kalıntılar III / *Fragments III*, 2017
Seramik / *Ceramics*, 12x12x21cm

Mini Reform, 2017
Seramik / Ceramics, 15x1 x21cm

ayrıntı/detail

Bi-huzur / *Self-conscious*, 2015
Video Süre / Duration: 43' Ed. 5+1 A.P.

Düş I / Falling Into I, 2017
Seramik, metal / Ceramics, metal, 25x85x78cm

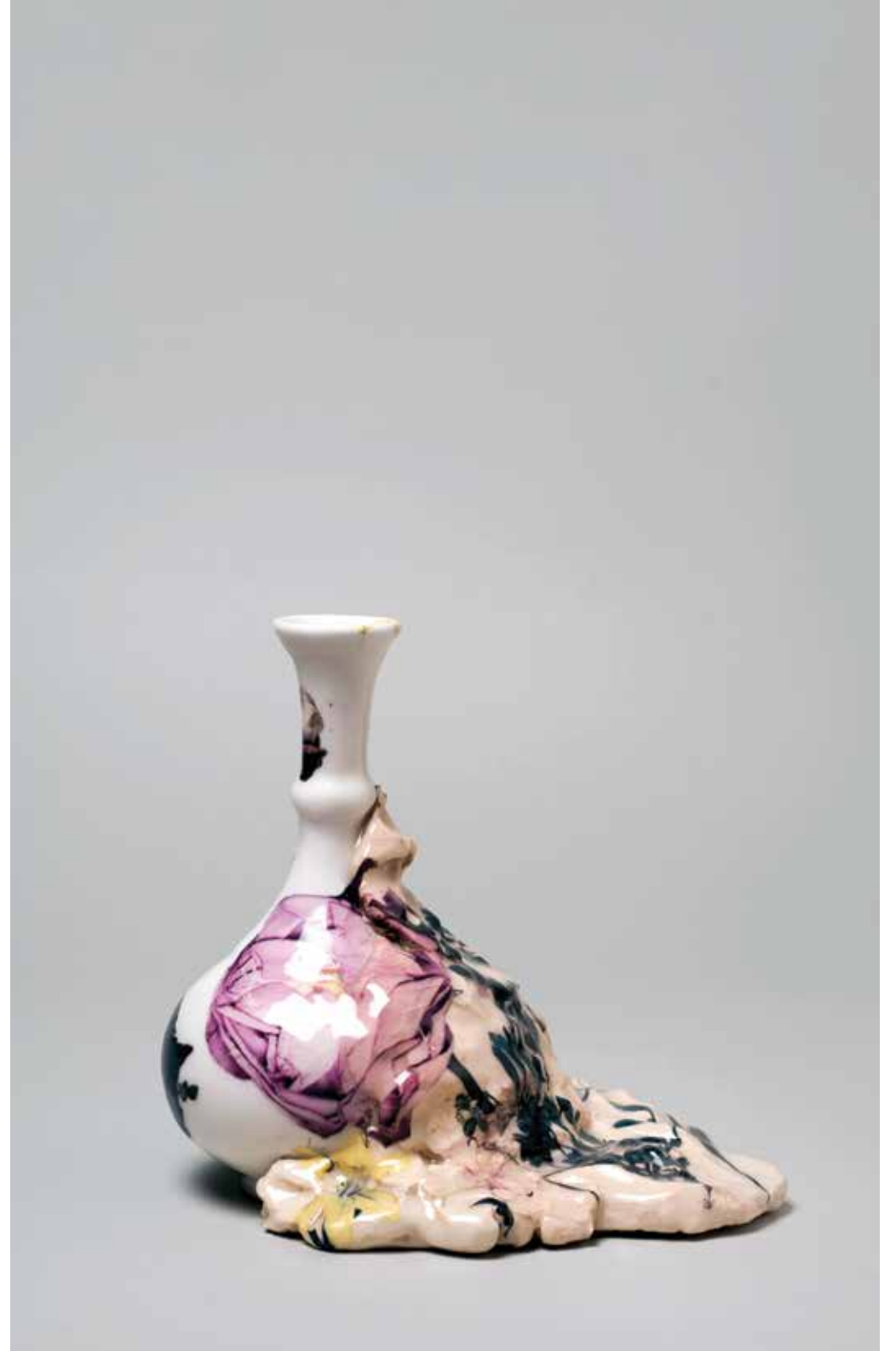
Reform I , 2016
Seramik / *Ceramics*, 40x40x20 cm

Reform II, 2016
Seramik / *Ceramics*, 40x27x22 cm

Reform III, 2017
Seramik / Ceramics, 14x12x37 cm

Doğal Oluşum / Native Formation, 2016
Sırlı seramik / Glazed ceramics, 21x21x24 cm

Düş II / Falling Into II, 2017
Seramik, metal / Ceramics, metal , 95x50x178 cm

Kalıntılar II / *Fragments II*, 2016
Sır camı / *Glaze glass*, 50x35x17 cm

Kalıntılar I / *Fragments I*, 2017
Seramik / *Ceramics*, Herbiri / *Each*: 6x7x6cm

Flux, 2017
Sır camı / *Glaze glass*, \varnothing : 13cm

Kalıntılar IV / *Fragments IV*, 2017
Seramik, metal / *Ceramics, metal*, Değişken ebatlar / *Variable sizes*

Yazar Biyografileri/Author Biographies

Ekrem Işın (d. 1955, Ankara) Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi Türk Edebiyatı Bölümünü bitirdi. *Ahmet Hamdi Tanpınar'ın Romanlarında Doğu-Batı Sorunu* başlıklı tez çalışmasıyla girdiği kültür tarihi araştırmalarını, 1977-1984 yılları arasında yaptığı edebiyat merkezli incelemelerle sürdürdü. Bu yazıları, *Milliyet Sanat*, *Oluşum*, *Tan*, *Sanat Olayı*, *Çağdaş Eleştiri* ve *Özgür İnsan* dergilerinde yayınlandı. 1984'ten itibaren 'İstanbul' konulu toplumsal tarih araştırmalarına yöneldi ve başta *Tarih ve Toplum*, *Sanat Dünyamız*, *Gergedan*, *Çağdaş Şehir*, *Arredamento-Dekorasyon* vs. gibi dergilerde yayımlanan incelemelerini 1995'te *İstanbul'da Gündelik Hayat. İnsan, Kültür ve Mekân İlişkileri Üzerine Toplumsal Tarih Denemeleri* başlığıyla kitaplaştırdı. *Dünden Bugüne İstanbul Ansiklopedisi*'ni hazırlayan ekipte yer aldı. Thierry Zarcone ve Arthur F. Buhler ile birlikte *Journal of the History of Sufism*'in ortak editörlüğünü yürüten yazar, 2004 yılından itibaren toplumsal tarih içerikli sergilerin küratörlüğünü üstlendi. Yurtiçi ve yurt dışında sergiler açtı. "Ben Mehmed Siyah Kalem: İnsanlar ve Cinlerin Ustası", "Palimpsest Reclaimed", "Uzun Öyküler", "Hippodrom / Atmeydanı: İstanbul'un Tarih Sahnesi", "Düşünen Tohum Konuşan Toprak: Cumhuriyet'in Köy Enstitüleri", "Düşler Gerçekler İmgeler: Modern Türk Resminde Cumhuriyet İmgesi" bu sergilerden bazılarıdır. Halen İstanbul Araştırmaları Enstitüsü'nde Osmanlı ve Cumhuriyet bölümleri yöneticiliğini sürdürmektedir.

Ekrem Işın (b. 1955, Ankara) graduated from the Department of Turkish Language and Literature, Faculty of Languages History and Geography at Ankara University. His cultural history research initiated by his thesis study focusing on the *East - West problem in Ahmet Hamdi Tanpınar's novels* continued with the literature - centred studies he carried out between 1977-1984. These essays were published in the journals *Milliyet Sanat*, *Oluşum*, *Tan*, *Sanat Olayı*, *Çağdaş Eleştiri* and *Özgür İnsan*. Starting from 1984, he headed towards social history studies theming "İstanbul" and in 1995, he collected his essays initially published in journals like *Tarih ve Toplum*, *Sanat Dünyamız*, *Gergedan*, *Çağdaş Şehir*, *Arredamento - Dekorasyon*, etc. into a book titled *Everyday Life in Istanbul: Social Historical Essays on People, Culture and Spatial Relations*. He was part of the team that prepared the monumental "Encyclopedia of Istanbul From Past to Today". Co-editing the *Journal of the History of Sufism* with Thierry Zarcone and Arthur F. Buhler, as of 2004, he assumed curatorial duties for exhibitions with 'social history' content. He held exhibitions in Turkey and abroad. "I, Mehmed Siyah Kalem, Master of Humans and Demons", "Palimpsest Reclaimed", "Long Tales", "Hippodrom And Atmeydanı: A Stage For Istanbul's History", "Mindful Seed Speaking Soil: Village Institutes of the Republic", "Dreams, Realities, Images: The Image of the Republic in Modern Turkish Painting" are some of these exhibitions. He, currently works as the director of Ottoman and Republic Studies sections at Istanbul Research Institute.

Boşluk korkusu / Horror Vacui, 2016
Hahnemühle kağıdına arşivsel pigment baskı / Archival pigment print on Hahnemühle paper, 180x70 cm, 5+2 A.P.

Yazar Biyografileri/Author Biographies

Kevin Jones Dubai'de yaşayan bağımsız bir sanat yazarıdır. New York'da doğmuş, Paris'te yetişmiş, son on senedir de Ortadoğu'da yaşamaktadır ve şu anda *ArtAsiaPacific* 'in BAE Bürosu Editörü'dür. Düzenli olarak *The Art Newspaper*, *Artforum.com*, *ArtReviewAsia* ve *FlashArt International*'da yazmaktadır. Bölgesel olarak, yazıları *Harper's Bazaar Art Arabia*, *Bidoun*, *Canvas*, *Brownbook* ve *The National*'da yayınlanmıştır. Northwestern Üniversitesi'nden İngiliz Edebiyatı / Gazetecilik üzerine çift anadalda BA derecesini, La Sorbonne Nouvelle (Paris III)'ten de Dilbilim / Göstergibilim üzerine MA derecesini almıştır. Körfez bölgesinde sanat üzerine eleştirel bir sesi geliştirmeye adanmış blogu, *unfinishedperfect.com* sürekli kurulum aşamasındadır.

Kevin Jones is an independent arts writer based in Dubai. New York-born and Paris-bred, he has lived in the Middle East for the past 10 years and is currently the UAE Desk Editor for *ArtAsiaPacific*. He contributes regularly to *The Art Newspaper*, *Artforum.com*, *ArtReviewAsia* and *FlashArt International*. Regionally, his writing has been published in *Harper's Bazaar Art Arabia*, *Bidoun*, *Canvas*, *Brownbook* and *The National*. He holds a BA with a double major English Literature/Journalism from Northwestern University. His MA is in Linguistics/Semiotics from La Sorbonne Nouvelle (Paris III). His blog, *unfinishedperfect.com*, devoted to fostering a critical voice on art in the Gulf region, is perpetually launching.

Burçak Bingöl 1976, Görele-Tr

İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor.

EĞİTİM

2009-2008	<i>Fotoğraf</i> , The New School, New York, USA
2002-2008	<i>Sanatta Yeterlik</i> , Hacettepe Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Ankara 2000-2002
2000-2002	<i>Yüksek Lisans</i> , Hacettepe Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi - Seramik Bölümü
1996-2000	<i>Lisans</i> , Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi - Seramik Bölümü
1985-1991	<i>Yarı-zamanlı Koro Bölümü</i> , Hacettepe Üniversitesi, Ankara Devlet Konservatuvarı

KİŞİSEL SERGİLER & SUNUMLAR

2017	<i>Mitos ve Ütopya</i> , Zilberman Gallery, İstanbul
2015	<i>Solo Proje Sunumu</i> , VOLTA NY, Pier 90, New York, USA
2014	<i>Araba Sevdası</i> , Zilberman Gallery, İstanbul
2014	<i>Solo Proje Sunumu</i> , Art Basel Hong Kong, Çin
2011	<i>Nadireler Kabinesi</i> , Cda-Projects (yeni Zilberman Gallery), İstanbul
2009	<i>Feeling The Blanks</i> , Türk Konsoloslugu Türkeri Sanat Galerisi, New York, ABD
2008	<i>Dikkat! Kırılabilir</i> , Sanatta Yeterlik Sergisi, Hacettepe Üniversitesi, GSF, Ankara
2006	<i>Syste-Matic</i> , Misafir Sanatçı Sergisi, Thomas Hunter Galerisi, Hunter College, New York City, ABD

KÜRATÖRLÜĞÜNÜ YAPTIĞI SERGİLER

2011	<i>Gurbet Günlerinden Anılar</i> , Goethe Institute, Ankara
2011	<i>Vargücü</i> , Cda-Projects (yeni Galeri Zilberman), İstanbul
2010	<i>UZAKYAKIN: Tepkime Aralığı</i> , H.Ü. Ankara Devlet Konservatuvarı, Ankara

SEÇİLMİŞ KARMA SERGİLER

2016	<i>O Zaman Renk!</i> Curated by Selen Sarıoğlu, Artnivo Project Space, İstanbul 22 September - 11 November 2016 <i>Stay With Me Artists' Diaries from Istanbul</i> 26 October 2016 - 08 January 2017, 21er Haus Vienna <i>Ultrahabitat</i> , Zilberman Gallery, Berlin, Germany <i>Printed 16'</i> , Mixer Arts, İstanbul, Turkey <i>Nature Morte</i> , Küratör: Marcus Graf, Plato Sanat, Jan 21-March 5, İstanbul <i>Stay With Me</i> , De Kijkdoos Public Space, Jan 16-Feb 12, Amsterdam
2015	<i>Uyuma Dayan / Stay With Me</i> , Tütün Deposu, İstanbul, 12 May - 7 June

Burçak Bingöl 1976, Tr

Lives and works in İstanbul.

EDUCATION

2009	Photography, The New School, New York, USA
2002-2008	PhD, Ceramics, Hacettepe University, Ankara, Turkey
2000-2002	MFA, Ceramics, Hacettepe University, Ankara, Turkey
1996-2000	BFA, Ceramics, Hacettepe University, Ankara, Turkey
1985-1991	Choir, Hacettepe University, Ankara State Conservatory, Ankara, Turkey

SOLO EXHIBITIONS & PRESENTATIONS

2016	<i>Mytos & Utopia</i> , 25 February - 22 April, Zilberman Gallery, İstanbul
2015	Solo Presentation, VOLTA NY, Pier 90, New York, USA
2014	<i>A Carriage Affair</i> , Galeri Zilberman, İstanbul, Turkey
2014	Solo Presentation, Art Basel Hong Kong, China
2011	<i>Cabinet Of Curiosities</i> , Cda-Projects, İstanbul, Turkey
2009	<i>Feeling The Blanks</i> , Turkish Embassy Art Gallery, New York, USA
2008	<i>Attention! Fragile</i> , PhD Graduation Show, Hacettepe University, Faculty of Fine Arts, Ankara, Turkey
2006	<i>Syste-Matic</i> , Artis-in-Residence Exhibition, Thomas Hunter Gallery, Hunter College, New York City, USA

CURATORIAL PROJECTS

2011	<i>Erinnerungen An Die Fremde</i> , Goethe Institute, Ankara, Turkey
2011	<i>Existrong</i> , Cda-Projects, İstanbul, Turkey
2010	<i>Nearfar: The Reaction Interstice</i> , Hacettepe University Ankara State Conservatory, Ankara, Turkey

SELECTED GROUP EXHIBITIONS

2016	<i>O Zaman Renk!</i> Curated by Selen Sarıoğlu, Artnivo Project Space, İstanbul 22 September - 11 November 2016 <i>Stay With Me Artists' Diaries from Istanbul</i> 26 October 2016 - 08 January 2017, 21er Haus Vienna <i>Ultrahabitat</i> , Zilberman Gallery, Berlin, Germany <i>Printed 16'</i> , Mixer Arts, İstanbul, Turkey <i>Nature Morte</i> , Curated by Marcus Graf, Plato Sanat, Jan 21-March 5, İstanbul
------	---

- 2015 *With His Feet Resting Heavily On Clouds*, Küratör: Antonello Tolve, Michetti Müzesi, Pescara, Italy
Min r Kahramanlıklar, Küratör: Nat Muller, 2 Eyl l – 24 Ekim, Galeri Zilberman, İstanbul
On, Küratör: Marcus Graf, Aug 12 – May 12 2016, Baksı Müzesi, Bayburt
Thinking Currents, Küratör: Leeza Ahmady, July 30 – Aug 2, Seattle, ABD
- 2014 *Uyuma Dayan / Stay With Me*, Apartman Projesi, Berlin, Almanya
Miro'ya Giden Heykelli Yol, Küratör: Emre Zeytinođlu - Nilüfer Ergin, Baksı Müzesi, Bayburt
 renilmiř  aresizlik, Küratör: Işın  nol, Bergsen&Bergsen Gallery, İstanbul, Turkey
Olduđumuz Gibi, Küratör: Ferhat  zg r, Galeri Zilberman, İstanbul, Turkey
- 2013 *Karşılaşmalar: Kore'de Türk  ađdař Sanatı*, Küratör: Hasan Bülent Kahraman, Seul, Güney Kore
Figure Out: Contemporary Turkish Arts, Artsawa, Dubai, UAE
Kim Gitti ? Geriye Ne Kaldı? Düzenleyen: Uçan Süpürge,  ađdař Sanatlar Merkezi, Ankara
- 2011 *Ceramic Material And Material Culture*, Flushing Town Hall, Queens, New York, ABD
İsimsiz Orijinal, Cda-Projects (yeni Galeri Zilberman), İstanbul
- 2010 *Relief Valve*, New Agrarian Center, Oberlin, Ohio, ABD
- 2008 *Bir Manimiz Yok*, Karma Sergisinde Ankara 3+1 Sergisi, Hacettepe Üniversitesi, Ankara
- 2006 Uluslararası Lilliput Minyatür Seramik Yarışması Sergisi, Zagreb, Hırvatistan
- 2005 *Yeni Kuřak Türk Sanatından Bir Kesit*, Hacettepe Üniversitesi Sanat Galerisi, Ankara
Çok-Kültürlü Kimlik: Kültürel Miras, Sanat, İmge Türk-İngiliz Derneđi tarafından düzenlenen j rili sergi,  ađdař Sanatlar Merkezi, Ankara
2. Uluslararası  ađdař Mozaik Bienali, Buenos Aires, Arjantin
- 2003 *34-06 Karma Seramik Sergisi*, Toyan Sanat Galerisi, Ankara
- 2002 *62. Devlet Resim ve Heykel Yarışması Sergisi*, Resim Heykel Müzesi, Ankara

ETKİNLİKLER VE PROGRAMLAR

- 2016 *Sanatçı Konuşması*, Abant İzzet Baysal Universitesi, 3 Haziran, Bolu
Misafir Sanatçı Programı, İKSV- Cité des Artes, Nisan-Haziran, Paris
Sanatçı Konuşması, Pera Müzesi, 12 Mart, İstanbul
Sanatçı Konuşması, Plato Sanat, 17 Mart, İstanbul
Kurucu Eđitimci, Nesin Sanat Köyü, řirince, İzmir
Jüri  yesi, Genç Yeni Farklı, Zilberman Gallery (2012-2013-2014-2015-2016)
- 2015 *Kurucu Eđitimci*, Nesin sanat Köyü, 20-26 Temmuz, řirince, İzmir
Panel Konuşmacısı, FIELD MEETING Take 2: An Afterthought, Venedik

- 2015 *Stay With Me*, De Kijkdoos Public Space, Jan 16-Feb 12, Amsterdam
Uyuma Dayan / Stay With Me, T t n Deposu, İstanbul, 12 May - 7 June
With His Feet Resting Heavily on Clouds, Curated by Antonello Tolve, November- February 2016, Pescara, Italy
On, Curated by Marcus Graf, Baksı Museum, 12 Aug - 12 May, Bayburt, Turkey
Minor Heroisms, Curator:Nat Muller, Galeri Zilberman, Sept 2-Oct 24, İstanbul
Thinking Currents, Curated by Leeza Ahmady, July 30–August 2, Seattle, USA
- 2014 *Stay With Me!*, Apartment Project, Berlin, Germany
Sculpture Road to Miro, curators: Emre Zeytinođlu, Nil fer Ergin, Baksı Museum, Bayburt, Turkey
Learned Helplessness, curator: Işın  nol, Bergsen&Bergsen Gallery, İstanbul
The Way We Were, curator: Ferhat  zg r, Zilberman Gallery, İstanbul
- 2013 *Encounters: Turkish Contemporary Art in Korea*, curated by Hasan Bülent Kahraman, Seoul, South Korea
Figure Out: Contemporary Turkish Arts, Artsawa, Dubai, UAE
Who Left? / What Behind?, Flying Broom, Contemporary Arts Center, Ankara
- 2011 *Ceramic Material And Material Culture*, Flushing Town Hall, Queens, New York, USA
Untitled Original, Cda-Projects, İstanbul, Turkey
- 2010 *Relief Valve*, New Agrarian Center, Oberlin, Ohio, USA
- 2008 *We Don't Have Any Obstacles*, ANKARA 3+1 Exhibition, Hacettepe University, Ankara, Turkey
- 2006 International Miniature Ceramics Competition Exhibition, Zagreb, Croatia
- 2005 *The Works From The New Generation of Turkish Artists*, Hacettepe University Art Gallery, Ankara, Turkey
Multi-Cultural Identity: Cultural Heritage, Arts, Image, Contemporary Arts Center, Ankara, Turkey
2nd International Contemporary Mosaic Biennial, Buenos Aires, Argentina
- 2003 *34-06 Group Ceramics Exhibition*, Toyan Art Gallery, Ankara, Turkey
- 2002 *62nd The State Painting And Sculpture Exhibition*, Ankara, Turkey

RESIDENCIES AND ACTIVITIES

- 2016 *Artist Talk*, Abant İzzet Baysal University, 3 June, Bolu, Turkey
Artist Residency by İKSV, Cité des Artes, April-June, Paris, France
Artist Talk, Pera Museum, 12 March, İstanbul, Turkey
Artist Talk, Plato Sanat, 17 March, İstanbul, Turkey
Founder Lecturer at Nesin Art Village, řirince, İzmir, Turkey
Invited Participant, FIELD MEETING Take 2: An Afterthought, Venice

- Bienali Paralel Etkinliği, 8 Mayıs, Venedik, İtalya
Konuşmacı, 10. Ufat Fotoğraf Günleri “Sinyaller ve Sistemler”, 22-25 Nisan, Bursa
Sanatçı Konuşması, Hacettepe Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, 30 Nisan, Ankara
 2014 *Sunum Performans*, Field Meeting Asian Contemporary Art Week, NYC, ABD
Jüri Üyeliği, Genç Yeni Farklı (2012-2013-2014-2015-2016)
 2013 *Avrupa’da Küratöryel Seyahat*, Goethe Enstitüsü-Ankara desteğiyle
 2011 *Misafir Sanatçı*, Eczacıbaşı Sanat Atölyesi, İstanbul
 2010 *Misafir Sanatçı*, Cura Bodrum, Bodrum
 2010 *Sanatçı Konuşması*, Tyler School of Arts, Temple Üniversitesi, Philadelphia, ABD
 2009 *Katılımcı*, “Meslek:Küratör” Suzanne Jaschko atölye çalışması, Goethe Enstitüsü - Ankara
 2006 *Misafir sanatçı*, Atölye çalışmaları ve sunumlar, Hunter College, New York, USA
 2004 *Katılımcı sanatçı*, Atölye çalışmaları ve sunumlar, 2. Uluslararası Çağdaş Seramik Günleri, Buenos Aires ve Opera, Arjantin
 2004-2007 *Korist*, Koro@Modern Musik Grubu, Ankara
 1995-2012 *Korist*, Orfeon Oda Korosu, Ankara

KOLEKSİYONLAR

- 21st Century Müzesi, Louisville, Kentucky, ABD
 Baksı Müzesi, Bayburt, Türkiye
 Metropolitan Sanat Müzesi, New York, ABD
 Salsali Özel Müzesi, Dubai, UAE
 Avrupa, Kuzey Amerika ve Orta Doğu’daki özel koleksiyonlar

- Biennial Collateral Event, May 8, Venice, Italy
Jury Member, Young Fresh Different by Zilberman Gallery
 (2012-2013-2014-2015-2016)
 2015 *Presentation*, 10. Ufat Fotoğraf Günleri “Signals &Systems”, 22-25 April, Bursa
Artist Talk, H.Ü. Güzel Sanatlar Fakültesi, 30 Nisan, Ankara
FIELD MEETING Take 2: An Afterthought, Venice Biennial Collateral Event, Venice, Friday 8 May
 2014 *Lecture Performance*, ACAW, NYC, USA
 2013 *Curatorial travel grant* in Europe, Goethe Institute, Ankara, Turkey
 2011 *Artist-in-Resident*, Eczacıbaşı Sanat Atölyesi, İstanbul, Turkey
 2010 Cura Bodrum Residency, Bodrum, Turkey
 2010 *Artist Talk*, Tyler School of Arts, Temple University, Philadelphia, USA
 2009 *‘Occupation: Curator’*, workshop with Suzanne Jaschko, Goethe Institute, Ankara, Turkey
 2006 *Artist-in-Resident*, Hunter College, New York, USA
 2004 *Participant*, Workshops and Talks, 2nd Int. Contemporary Ceramic Sessions, Buenos Aires and Opera, Argentina
 2004-2007 *Chorister*, Koro@Modern Music Group, Ankara, Turkey
 1995-2012 *Chorister*, Orfeon Chamber Choir, Ankara, Turkey

COLLECTIONS

- 21st Century Museum, Louisville, Kentucky, USA
 Baksı Museum, Bayburt, Turkey
 The Metropolitan Museum of Art, New York, USA
 Salsali Private Museum, Dubai, UAE
 Private Collections in Europe, North America, the Middle East and Turkey

Çeviri/*Translation*: Sezgin Alecakir, Zeynep Beler

Fotoğraf/*Photography*: Can Akgümüş, Kayhan Kaygusuz

Grafik Tasarım/*Graphic Design*: Bülent Bingöl

Baskı koordinasyon & Redaksiyon/*Printing Coordination & Redaction*:

Serhat Cacekli, Deniz Can, Burçak Bingöl

Basımevi/*Printing House*: A4 Ofset

Bu katalog 28 Şubat 25 Nisan 2017 tarihleri arasında **Zilberman Gallery İstanbul** tarafından düzenlenen **Burçak Bingöl**'ün "**Mitos ve Ütopya**" adlı sergisi için 800 adet basılmıştır. Tüm yayın hakları saklıdır. İzin almadan çoğaltılamaz, yayınlanamaz, dağıtılamaz.

This catalogue is printed 800 copies for Burçak Bingöl's exhibition titled "Mythos and Utopia" organized by Zilberman Gallery Istanbul on February 28th April 25th, 2017. All copyrights belong to Zilberman Gallery. This catalogue cannot be copied, re-printed or distributed without the permission of Zilberman Gallery.